

Dosarul nr. 3ra-240/2022
2-18003354-01-3ra-01032022

Prima instanță: Judecătoria Comrat, sediul Central (jud: V.Hrapacov)
Instanța de apel: Curtea de Apel Comrat (jud: G.Colev, A.Curdov, Șt.Starciuc)

ÎNCHEIERE

04 mai 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componentă:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Aliona Miron
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului depus de Chirezi Elena, reprezentată de avocatul Dumitran Ignat,

în cauza de contencios administrativ, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Chirezi Elena împotriva administrației raionului Vulcănești cu privire la anularea dispoziției nr.91-k din 20 iulie 2018,

împotriva deciziei din 30 noiembrie 2021 a Curții de Apel Comrat, prin care a fost respins apelul depus de Chirezi Elena, reprezentată de avocatul Dumitran Ignat împotriva hotărârii din 08 decembrie 2020 a Judecătoriei Comrat, sediul Central,

c o n s t a t ă :

La data de 02 august 2018 Chirezi Elena a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva administrației raionului Vulcănești prin care a solicitat anularea ca fiind ilegală a dispoziției nr.91-k din 20 iulie 2018 „Cu privire la concedierea specialistului superior în probleme de secretariat”, încasarea de la administrația raionului Vulcănești în beneficiul reclamantei Chirezi Elena a sumei de 30 000 de lei prejudiciul moral și încasarea de la administrația raionului Vulcănești în beneficiul reclamantei Chirezi Elena a sumei de 7 000 de lei cu titlu de compensare a cheltuielilor de judecată suportate.

În susținerea acțiunii a relatat că, la 20 iulie 2018 administrația raionului Vulcănești a emis dispoziția nr.91-k „Cu privire la concedierea specialistului superior în probleme de secretariat”.

Conform dispoziției sus indicate s-a relatat că, specialistul superior în probleme de secretariat, Chirezi Elena la 22 martie 2018 a depus cerere cu privire la acordarea parțială a concediului de odihnă din 02 aprilie 2018 (21 zile calendaristice) cu alocarea ajutorului material.

La 11 aprilie 2018 Chirezi Elena a depus cerere pentru concediu de odihnă fără menținerea salariului din 24 aprilie 2018 până la 01 iulie 2018 din motive personale.

A relatat că aflându-se în concediu de odihnă fără menținerea salariului, reclamanta a înaintat cerere cu solicitarea de a i se acorda a doua parte din concediul de odihnă ordinar. Cererea respectivă i-a fost refuzată și Chirezi Elena urma să revină la serviciu la 01 iulie 2018 (duminica).

Administrația raionului Vulcănești a înștiințat-o pe reclamanta Chirezi Elena despre faptul că urma să iasă la serviciu din 02 iulie 2018, conform scrisorii nr.192 din 19 iunie 2018 și scrisorii nr.226 din 04 iulie 2018. Însă, Chirezi Elena nu s-a prezentat la serviciu 19 zile calendaristice.

Astfel, conform art.54 p.3 din Legea nr.436 din 28 decembrie 2006 „Cu privire la administrația publică locală”, hotărârii Guvernului Republicii Moldova nr.115 din 28 februarie 1996 „Cu privire la aprobarea Instrucțiunilor cu privire la ținerea lucrărilor de secretariat în organele administrației publice locale”, în temeiul Legii nr.154 din 28 martie 2003 și conform actelor privind absența de la locul de muncă, întocmite de comisia de administrație a raionului Vulcănești din 04 iulie 2018, 09 iulie 2018, 13 iulie 2018 și 18 iulie 2018, Chirezi Elena a fost concediată ca specialist superior în probleme de secretariat, conform art.86 alin.(1) lit.h) Codul muncii.

Reclamanta Chirezi Elena a considerat dispoziția nr.91-k din 20 iulie 2018 „Cu privire la concedierea specialistului superior în probleme de secretariat” ilegală deoarece, conform Codului muncii, reclamanta a avut dreptul la concediu de odihnă total plătit, nu este întemeiat refuzul de acordarea concediului de odihnă rămas, avizul de refuz în acordarea concediului de odihnă rămas nu l-a recepționat, nu a fost înștiințată.

Prin acțiunile sale, administrația raionului Vulcănești i-a cauzat reclamantei Chirezi Elena un prejudiciu moral în sumă de 30 000 de lei.

Prin hotărârea din 08 decembrie 2020 a Judecătoriei Comrat, sediul Central s-a respins ca neîntemeiată acțiunea înaintată de Chirezi Elena împotriva administrației raionului Vulcănești cu privire la anularea dispoziției nr.91-k din 20 iulie 2018.

La 15 decembrie 2020 Chirezi Elena, reprezentată de avocatul Dumitran Ignat a declarat apel nemotivat împotriva hotărârii din 08 decembrie 2020 a Judecătoriei Comrat, sediul Central, iar la 18 martie 2021 a declarat apel motivat, solicitând casarea hotărârii cu emiterea unei noi decizii privind admiterea acțiunii.

Prin decizia din 30 noiembrie 2021 a Curții de Apel Comrat s-a respins apelul depus de Chirezi Elena, reprezentată de avocatul Dumitran Ignat împotriva hotărârii din 08 decembrie 2020 a Judecătoriei Comrat, sediul Central.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a invocat că, în conformitate cu art. 45 Codul muncii, părțile contractului individual de muncă sînt salariatul și angajatorul.

Conform art. 81 Codul muncii, contractul individual de muncă poate înceta: a) în circumstanțe ce nu depind de voința părților (art.82, 305 și 310); a¹) prin acordul scris al părților (art. 82¹); b) la inițiativa uneia dintre părți (art.85 și 86).

În toate cazurile menționate la alin.(1), ziua încetării contractului individual de muncă se consideră ultima zi de muncă.

Contractul individual de muncă încetează în temeiul ordinului (dispoziției, deciziei, hotărîrii) angajatorului, care se aduce la cunoștința salariatului, sub semnătură, cel tîrziu la data eliberării din serviciu, cu excepția cazului în care salariatul nu lucrează pînă în ziua eliberării din serviciu (absență nemotivată de la serviciu, privațiune de libertate etc.). Ordinul (dispoziția, decizia, hotărîrea)

angajatorului cu privire la încetarea contractului individual de muncă trebuie să conțină referire la articolul, alineatul, punctul și litera corespunzătoare din lege.

În conformitate cu art. 86 alin. (1) lit. h) Codul muncii, concedierea, adică desfacerea din inițiativa angajatorului a contractului individual de muncă pe durată nedeterminată, precum și a celui pe durată determinată – se admite în cazul absenței fără motive întemeiate de la lucru timp de 4 ore consecutive (fără a ține cont de pauza de masă) în timpul zilei de muncă.

Conform art. 354 lit. c) Codul muncii, se consideră litigii individuale de muncă divergențele dintre salariat și angajator privind încetarea și nulitatea, parțială sau totală, a contractului individual de muncă.

În conformitate cu art. 355 alin. (1) lit. a) Codul muncii, cererea privind soluționarea litigiului individual de muncă se depune în instanța de judecată în termen de 3 luni de la data când salariatul a aflat sau trebuia să afle despre încălcarea dreptului său.

Conform prevederilor art. 115 alin. (4), alin. (5) și alin. (6) Codul muncii, concediul de odihnă anual pentru următorii ani de muncă poate fi acordat salariatului, în baza unei cereri scrise, în orice timp al anului, conform programării stabilite.

Concediul de odihnă anual poate fi acordat integral sau în baza unei cereri scrise a salariatului, poate fi divizat în părți, una dintre care va avea o durată de cel puțin 14 zile calendaristice.

Concediul de odihnă anual se acordă salariatului în temeiul ordinului (dispoziției, deciziei, hotărârii) emis de angajator.

Conform prevederilor art. 116 alin. (2), (5) Codul muncii, la programarea concediilor de odihnă anuale se ține cont atât de dorința salariaților, cât și de necesitatea asigurării bunei funcționări a unității.

Programarea concediilor de odihnă anuale este obligatorie atât pentru angajator, cât și pentru salariat. Salariatul trebuie să fie prevenit, în formă scrisă, despre data începerii concediului cu cel puțin 2 săptămâni înainte.

Astfel, instanța de apel a invocat că din materialele anexate la dosar privind graficul de concedii de odihnă aprobat, reclamanta și-a planificat concediu de odihnă ordinar anual plătit pentru luna aprilie 2018. (f.d. 64)

La 22 martie 2018, reclamanta Chirezi Elena, conform cererii în scris a solicitat angajatorul, președintele raionului Vulcănești, să-i acorde prima parte din concediu de odihnă din 02 aprilie 2018 cu achitarea ajutorului material. (f.d. 39)

La 22 martie 2018, prin dispoziția administrației raionului Vulcănești nr. 36-k, cererea reclamantei Chirezi Elena a fost admisă, a fost acordat concediu de odihnă ordinar parțial pentru perioada de lucru din 05 ianuarie 2018 până la 05 ianuarie 2019, pe un termen de 21 de zile calendaristice, începând cu 02 aprilie 2018 până la 25 aprilie 2018 inclusiv, cu achitarea ajutorului material. (f.d. 79)

Copia de pe dispoziția menționată conține mențiunea reclamantei Chirezi Elena precum, că ea a făcut cunoștință cu Dispoziția din 22 martie 2018.

Folosindu-se de dreptul său, prevăzut de art. 120 alin. (1) Codul muncii, la 11 aprilie 2018 reclamanta Chirezi Elena s-a adresat către administrația raionului Vulcănești cu cerere de a-i acorda concediu de odihnă, de data aceasta fără menținerea salariului din motive personale în perioada 26 aprilie 2018 până la 01 iulie 2018, adică îndată după finisarea primei jumătăți, care i-a fost oferită, de concediu de odihnă anual plătit. (f.d. 41)

La 13 aprilie 2018, conform rezultatelor examinării cererii reclamantei, intimatul a emis Dispoziția nr. 42-k, prin care reclamantei Chirezi Elena ca specialist superior în probleme de secretariat i-a fost acordat concediu de odihnă fără menținerea salariului din 26 aprilie 2018 până la 30 iunie 2018 din motive personale, cu indicarea de a-și începe activitatea de pe 01 iulie 2018. (f.d. 42, 83)

Instanța de apel a menționat, că Dispoziția administrației raionului Vulcănești nr. 42-k din aprilie 2018 conține mențiunea reclamantei Chirezi Elena precum, că ea a făcut cunoștință cu Dispoziția din 13 aprilie 2018.

Astfel, în contextul celor expuse, instanța de apel a menționat că instanța de fond just a relatat că reclamanta în scris, în modul stabilit de lege, a fost înștiințată de către angajat.

La 22 martie 2018, reclamanta Chirezi Elena potrivit cererii în scris a solicitat angajatorul, președintele raionului Vulcănești, să-i acorde prima parte din concediu de odihnă din 02 aprilie 2018 cu achitarea ajutorului material. (f.d. 39)

La 22 martie 2018, prin dispoziția Administrației raionului Vulcănești nr. 36-k, cererea reclamantei Chirezi Elena a fost admisă, a fost acordat concediu de odihnă ordinar parțial pentru perioada de lucru 05 ianuarie 2018 până pe 05 ianuarie 2019. Pe termen de 21 zile calendaristice, începând cu 02 aprilie 2018 până la 25 aprilie 2018 inclusiv, cu achitarea ajutorului material. (f.d. 79)

Instanța de apel a concluzionat că fiind neîntemeiate argumentele reclamantei precum, că ea nu a fost înștiințată despre refuz în acordare ei a părții a doua din concediu de odihnă anual plătit, deoarece răspunsul administrației raionului Vulcănești a fost primit de către adresant. Totodată, faptul primirii avizului de recomandare nu personal de către reclamantă, ci de alt membru al familiei ei, conform legislației în vigoare, este interpretat ca fiind primit în modul stabilit.

Instanța de apel a relatat că, reclamanta Chirezi Elena nu a contestat decizia administrației raionului Vulcănești privind refuzul în a-i acorda concediul de odihnă ordinar anual plătit – începând cu 01 iulie 2018, în urma cărui fapt cele menționate dau naștere la efecte juridice, inclusiv personal pentru reclamanta Chirezi Elena sub formă de obligație de a-și începe activitatea din data indicată, ceea ce, după cum constată instanța de judecată, nu a fost făcut de către reclamantă.

Instanța de apel a indicat și faptul, că reclamanta în perioada aflării în concediu de odihnă fără menținerea salariului în perioada 26 aprilie 2018, a părăsit teritoriul țării, știind cu certitudine despre obligația asumată de a-și începe activitatea conform Dispoziției Administrației raionului Vulcănești nr. 42-k din 13 aprilie 2018, din 02 iulie 2018, totodată și-a procurat bilet retur tocmai la 18 iulie 2018, fără a coordona în prealabil cu angajatorul său posibilitatea de a primi partea a doua din concediul de odihnă anual plătit.

La data de 13 decembrie 2021, Chirezi Elena, reprezentată de avocatul Dumitran Ignat prin intermediul oficiului poștal a depus recurs nemotivat împotriva deciziei din 30 noiembrie 2021 a Curții de Apel Comrat, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel cu emiterea unei noi decizii de admitere integrală a acțiunii (f.d.12-13, vol.II).

Ulterior, la data de 21 februarie 2022 Chirezi Elena, reprezentată de avocatul Dumitran Ignat a prezentat motivarea recursului (f.d.18-19, vol.II).

În susținerea cererii de recurs, recurenta a reiterat argumentele expuse la examinarea cauzei în fond și în cererea de apel.

Referitor la decizia atacată a menționat că nu este de acord, o consideră ca fiind emisă cu încălcarea legislației în vigoare, iar concluziile instanței de apel sunt în contradicție cu suportul probatoriu anexat la materialele cauzei.

A invocat că graficul de acordare a concediilor prezentat la materialele cauzei este fără dată și că un așa grafic nici nu a existat din moment ce el este semnat de o persoană, care nici nu activa la acel moment. Pe acel document nu este semnătura Elenei Chirezi și nici vre-o mențiune că ar fi fost adus la cunoștința ei.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Iar, conform art. 245 Cod administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Comrat a pronunțat decizia contestată la 30 noiembrie 2021, Chirezi Elena, reprezentată de avocatul Dumitran Ignat a depus recurs nemotivat la 13 decembrie 2021. Decizia motivată din 30 noiembrie 2021 a Curții de Apel Comrat a fost recepționată de către Chirezi Elena la data de 07 februarie 2022 conform avizului de recepție (f.d.15).

Prin urmare, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ menționează că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a depus recursul nemotivat la 13 decembrie 2021, iar recursul motivat la 21 februarie 2022, în termenul prevăzut de art. 245 din Codul administrativ.

Examinând temeiurile invocate în recursul depus de Chirezi Elena, reprezentată de avocatul Dumitran Ignat, în raport cu materialele cauzei, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 246, alin. (1) Cod administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin. (2) din art. 246 Cod administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f).

Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține, că Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopativ al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din

perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ.

Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Chirezi Elena, reprezentată de avocatul Dumitran Ignat.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de Chirezi Elena, reprezentată de avocatul Dumitran Ignat se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Aliona Miron

Iurie Bejenaru